

REISVERSLAG NR. 11 VAN FRED EN NELIE MET DE ALCEDO

Na een interessant bezoek aan Olympia is het weer tijd om los te gooien. De havenmeester zit niet in zijn kantoortje en reageert ook niet op de telefoon. We prikken een briefje op zijn deur dat we in September weer langskomen om de € 8,-- havengeld te betalen. Op weg naar het zuiden om de drie kapen aan de zuidkant van de Peloponnesos te ronden. De eerste dag is het weinig wind, maar kunnen we een uurtje met de gennaker zeilen en daarna is het een motordag. De tweede dag vertrekken we vroeg om voordat de voorspelde harde wind opsteekt de grote baai van Navarinou bij Pilos binnen te lopen.

De gennaker

In het begin hijsen we de gennaker, dat is een groot oranje zeil (haast een ballonfok) met een oppervlakte van 90 m². Dat zeil is ideaal bij weinig wind, met ½ Bft gaan we nog redelijk vooruit, maar bij windkracht 3 Bft moeten we het zeil alweer binnenhalen omdat we dat grote zeil dan

niet meer kunt hanteren. Ook kunnen we het zeil niet gebruiken als de wind voorlijk of van achteren inkomt. We zeilen een paar uur op de gennaker tot de wind van achteren komt.

Zonnedak

Een groot nadeel van de Alcedo is dat als we zeilen we geen zonnedakje over de kuip kunnen spannen. Dat komt omdat de schoot van het grootzeil (het touwtje waar je het zeil mee aantrekt) op de vloer van de kuip zit bevestigd. In de brandende zon is het dan oppassen geblazen. We hebben nu met de gennaker gevaren zonder het grootzeil te gebruiken. Je loopt dan wel minder snelheid, maar het grote voordeel is dat we ons zonnedakje weer onder de giek konden hangen. Is prima bevallen.

Pilos

Als we het stadje Pilos naderen is de wind aangetrokken tot 4 Bft. Het was een prima zeildag en we zoeken de nauwe opening

tussen de rotsen om de grote beschutte baai van Navarinou binnen te lopen. Een grote ronde baai met een diameter van 2 zeemijl. Terwijl we naar een ankerplek zeilen trekt de wind aan tot 6 Bft en als we het anker vlakbij een zandstrand in 1,5 m

water laten vallen waait de wind met vlagen van 8 Bft. We zijn voor de storm binnen. Het is nog 15 zeemijl naar de eerste kaap Ak Akritas, maar omdat de voorspelling is dat de harde wind morgen aanhoudt besluiten we een rustdag in te lassen of zoals je ook wel zegt we liggen een dagje verwaaid. Dat is ook genieten; klusjes aan de boot doen, lezen, luieren, zwemmen, wandelen enz. Ook een goede gelegenheid me te verdiepen in de historische zeeslag van Navarinou.

Zeeslag van Navarinou

Griekenland is zelden een echte natie geweest. In de oudheid waren er oorlogen tussen verschillende Griekse stammen. Daarna was Griekenland deel van het Romeinse rijk, toen het Byzantijnse rijk en vanaf 1456 deel van het Ottomaanse rijk. Begin 19de eeuw braken er opstanden tegen de Turken uit, die door het Egyptische leger, dat de Turken te hulp was gekomen, zo wreed en bloeddorstig werden neergeslagen dat een alliantie van de Engelsen, Fransen en Russen een wapenstilstand bedong waarbij Griekenland enige mate van soevereiniteit zou krijgen. De Turkse/Egyptische alliantie met hun hoofdkwartier in Polis bleef echter doorgaan met de onderdrukking. In 1827 naderde een gezamenlijke vloot met een Engelse, een Franse en een Nederlandse admiraal (Lodewijk van Heiden), die in dienst van de Russen was, de baai van Navarinou bij Polis. Ze waren met 26 schepen en 1270 kanonnen. In de baai lag de Turks/Egyptische vloot met 89 oorlogsschepen en 2450 kanonnen in een cirkel te wachten en vormden zo een val voor binnenvarende schepen. De Engelse admiraal Codrington gaf toch bevel de baai binnen te varen met halfgeopende kanonspoorren en de band spelend op het dek. Hij ging daar, omringd door een overmacht van vijandelijke schepen, in de val voor anker. Nadat de vijand een eerste

schot had gelost begonnen de geallieerden terug te schieten. Na drie uur was driekwart van de Turks/Egyptische vloot tot zinken gebracht. Een duidelijk bewijs dat de Europese kanonniers in het heetst van de strijd veel efficiënter waren dan hun oosterse collega's. Dit was de laatste grote zeeslag uitgevoerd door zeilschepen en was het einde van de Turkse overheersing en in feite het begin van de staat Griekenland. Veel steden in Griekenland hebben wel een plein of een monument met de naam die herinnert aan de drie admiralen Om de staat Griekenland vorm te geven hebben de geallieerden toen uit hun uitgebreide koningshuizen iemand geselecteerd en die benoemd tot koning van Griekenland

Het ronden van de kapen

We hebben de drie kapen in drie dagen gerond. Van de harde winden die het daar gevaarlijk kunnen maken hebben we geen last. Het tegendeel is waar, er is te weinig wind en van de drie dagen varen we er

Kaap Tainaro bij windstilte

twee op de motor. De eerste nacht liggen we in een prachtige baai omringd door steile bergen. Het enige dat daar is zijn twee kleine restaurantjes. Meer hebben we ook niet nodig. Deze baai Kayo ligt op de middelste vinger van zuid Peloponnesos, genaamd Mani dat een droge, ontoegankelijke, onherbergzame streek is. Bewoners kwamen hier pas naar

toe toen ze verdreven werden uit andere streken door oorlog en onderdrukking. Nog niet zo lang geleden waren sommige plaatsjes alleen over zee bereikbaar. Een belangrijke bron van inkomsten was zeeroverij, waar de bevolking door de afwezigheid van enige andere mogelijkheid om te overleven geen enkel kwaad in zag. De priesters zegende de schepen en gingen zelfs mee op rooftocht.

Het is niet verbazend dat we bij deze onherbergzame kust langs de grot bij Capo Grosso varen, een grot die als één van de mogelijke toegangen wordt beschouwd tot de Hades, de onderwereld uit de Griekse mythologie. Deze bestond uit een hemel, een hel en een plek zonder hoop en vrees. In deze laatste bestemming kwamen de mensen terecht die een normaal doorsnee leven hadden geleefd. Als beloning mochten zij er als vleermuis de rest van de eeuwigheid rondvliegen.

Elafonisos.

Onze volgende overnachting vindt plaats in een baai op het eiland Elafonisos. Wat een verschil met de vorige met hoge bergen omringde baai. We ankeren in helderblauw water aan een groot strand in anderhalve meter water met een temperatuur van 30 graden. Het geeft bijna geen verkoeling maar is wel lekker. We wanen ons in de Caribbian, zwemmen naar het strand en maken een wandeling in de duinen waar een oorverdovend krekelconcert wordt gegeven. De derde

dag is het haast windstil en varen we op de motor rond Kaap Maleas, de meest gevreesde van de drie kapen. Als we op de terugweg deze kapen weer gaan rondon mag het van ons wel weer zo rustig zijn, maar in september begint het seizoen van harde winden.

Zeilen of op de motor varen?

Na veel gemotord te hebben realiseer ik me weer dat autorijden op het water niets voor mij is. Ik denk niet dat ik ooit over zal stappen op een motorboot. We gaan proberen van nu af aan zoveel mogelijk te zeilen. We verlaten de baai van Ieraka,

Voor anker in Ieraka

waar we in anderhalve meter water bij een leuk dorpje, met gelukkig een restaurantje, voor anker hebben gelegen. We willen naar het noorden en het waait anderhalf Bft uit het noorden. Dus we gaan kijken hoever we komen tegen de wind in kruisend. De eerste haven ligt 13 zeemijlen naar het noorden, dat moet toch lukken. Na 7 uur bereiken we pas ons doel, de grote baai Kiparissi bij het dorpje Parallia. We hebben ons moeten beheersen om tijdens windstiltes de motor niet aan te zetten en vragen ons vertwijfeld af of we dit wel dagen vol gaan houden. We hadden niet alleen last van windstille maar ook van een ongelooflijke hittegolf. Op het land was de luchttemperatuur ver boven de 40 graden en zo af en toe viel die hete lucht vanaf de

bergen als een föhn op ons. De lucht voelde als 50 graden. 's Avonds in Parallia

Aan de kade in Parallia met terras voor de deur waar we verkoeling zochten met ijskoffie.

zeiden de mensen dat ze het nog nooit zo heet hadden meegemaakt. De volgende ochtend voelden metalen onderdelen van het schip nog warm aan. We gooien weer los met het idee de tocht naar het noorden verder te zeilen, dit ondersteund door een gunstiger weerbericht. We wachten tot 12.00 uur als de wind begint te waaien en leggen in 6 uur 30 zeemijlen af. Het was een prachtige snelle zeiltocht met een halve wind van 2 – 3 Bft en we zijn weer helemaal blij op een zeilschip te zijn.

We laten het anker vallen in een grote baai op het eiland Dhokos aan de noordoostpunt van de Peloponnesos en zijn nu aangekomen in een fantastisch zeilgebied met veel eilanden. 's Ochtends worden we gewekt door de belletjes en het geblaat van de geiten die in de ochtendkoelte rondtrekken over de berghellingen. We besluiten hier een dag te blijven liggen en zoeken een grote boom op de wal waaronder Nelie mijn haar kan knippen. Voor zover we kunnen zien woont er één ouder echtpaar op het eiland, die hun inkomen moeten verdienen met de geiten en de opbrengst van de paar olijfbomen. Een speedboot

brengt wat voorraden in plastic zakjes die de man steunend op zijn wandelstok in ontvangst neemt. De vrouw bezoekt eerst het prachtig onderhouden kapelletje aan het strand om daarna samen met een hond de plastic zakken omhoog te dragen naar de daar verscholen liggende woning.

Kapsalon onder een olijfboom.

Prachtig onderhouden kapelletje op Dhokos met binnen veel vergulde ikonen.

Oude olijfbomen die lijken te groeien op kale rotsen.